

har det imod den, at den er saa overordentlig udemokratisk. Thi det er ikke demokratisk at foretage en delvis Konfiskation overfor 10,000 til 11,000 af de rigeste Folk her i Landet og saa lade de andre slippe for at bære de Byrder, som de dog efter deres hele økonomiske Stilling ere i Stand til at være med at bære. Jeg kalder det saare udemokratisk at lade Indtægter, der naa op til de Indtægter, der haves i de højeste Lag af vor Embedsstand, helt op til Amtmandsindtægter og et godt Stykke op i det velstillede Bourgeoisie — Indtægter paa indtil 7,000 Kr. —, helt slippe for en Forøgelse af Skatten, samtidig med, at vi dog bevare Forbrugsbeskatningen. Det ærede Medlem vil maaske sige: Men saa vil jeg heller ikke lægge en Forøgelse af Ølskatten og Spiritusskatten paa. Men det ærede Medlem kan ikke stille sin Skala op uden at huske paa, at vi have en Forbrugsbeskatning i Forvejen. Vi have en Ølskat og en Spiritusskat, vi have en Beskatning, der rammer Sukker og Kaffe og andre Forbrugsartikler, og det er samtidig med, at de lavere Lag rammes af denne Beskatning, og samtidig med, at der skal lægges nye Byrder paa og behøves nye Indtægter for Statskassen, at det ærede Medlem vil undtage alle Indtægter op til 7,000 Kr. og først begynde en højere Beskatning af Formuerne i Skatteklassen paa 50,000—100,000 Kr. Jeg kan ikke andet end gentage, at det er overvættets udemokratisk.

Saa har man talt om Begunstigelse af Gaardmandsstanden. Hvis man tager det i Betydning af skattepolitiske Begunstigelser for denne Stand, er der ingen større Gaardmandspolitik, end det ærede Medlem fra Langeland, thi han undtager i Virkeligheden fuldstændig hele Gaardmandsklassen, baade de store og de smaa Bønder, med nogle enkelte sjældne Undtagelser. De skulle efter det ærede Medlems Mening ikke bære med paa disse Byrder. Det ærede Medlem undtager sikkert ogsaa en meget stor Del af Proprietærstanden og den mindre Godsejerstand. Og gaar han til Proviensbyerne, kommer han et Stykke op blandt dem, der i det daglige Omdømme i Proviensbyerne regnes blandt Matadorerne, inden han begynder at finde, at der skal lægges paa. Det er dette, jeg finder udemokratisk. Jeg haaber, jeg ikke behøver at forklare det yderligere.

Saa har jeg endnu kun et enkelt Emne tilbage. Det er det ærede Medlem fra Kalundborg's (Rode) Yndlingsemne, nemlig Balancen. Det ærede Medlem vendte na-

turligvis tilbage dertil, som han sikkert vil gøre det, hver Gang vi tale om disse Ting, og vilde bevise, at alle disse mange Millioner slet ikke behøvedes. Jeg har desværre ikke kunnet faa fat i Fortrykket, inden jeg kom herved, og kan derfor ikke citere det ærede Medlems Tal nøjagtigt, saa jeg bliver nødt til at nævne dem efter Hukommelsen. Jeg beder det ærede Medlem undskylde, hvis jeg skulde komme til at begaa nogen Fejl derved. Saa vidt jeg erindrer, præciserede det ærede Medlem ikke nøjagtigt, hvor meget det var af de bevarede Skatter, der kunde undværes, men han sagde — deri tror jeg ikke, jeg tager fejl — at alene Tolden og de dermed sammenhørende Afgifter og Jernbanoverskuddet vare budgetterede 5—6 Mill. Kr. for lavt — var det ikke saaledes, det ærede Medlem sagde? Og hvad Aktiverhvervelserne angaar, mente det ærede Medlem, at man i Virkeligheden havde forlangt omtrent 5 Mill. Kr. mere, end der var Brug for. Om ikke i Aar — det tror jeg ikke, det ærede Medlem udtrykkelig sagde, ellers maatte han da ogsaa som Medlem af Finansudvalget have stillet Forslag om at stryge 5 Mill. Kr. af Udgifterne til Samfærdselens Fremme m. m., hvad jeg ikke nar iagttaget, at han har gjort — saa i Fremtiden kunde man sagtens nøjes med 5 Mill. Kr. mindre. Derved vinder det ærede Medlem næsten 11 Mill. Kr. ind, og det er jo altid en Skilling i disse daarlige Tider, det indrømmer jeg.

Hvad det første Punkt angaar, Stigningen i Toldindtægterne, mente det ærede Medlem, at vi ikke alene skulde straks diskontere den Stigning af Toldindtægterne, taget i videste Forstand — ikke just den egentlige Toldindtægt, hvad jeg ogsaa tror, det ærede Medlem fremhævede, men de forskellige andre Afgifter, som ere knyttede dertil og opførte sammen dermed, altsaa ogsaa de indenlandske Afgifter —, som havde fundet Sted i disse Afgifter, siden Finanslovforslaget blev udarbejdet, altsaa i Maanederne fra September til nu, men vi skulde ogsaa, da det var saadanne herlige opadgaaende Tider, have den Fornøjelse at diskontere lidt af Fremtidens Behageligheder og af den Grund lægge noget yderligere til den budgetterede Indtægt. (Afbrydelse af Rode). Jo, det tror jeg, det ærede Medlem mente. Ogsaa hans Meningsfælle, Kommunaldirektør Westergaard, mener, at man skulde regne med en rimelig Stigning ogsaa for Fremtiden. Men jeg skal holde mig til det første — det er nemmere at faa fat